

בללי "מוזיקאי פשוט על סף הקלישאה" צילום: איליה מלניקוב

ענבר. "גדלתי עם דימוי עצמי נמוך", הוא מודה. "לא ידעתי אם אני צודק בדרך שלי, בבחירות שלי. רציתי שאנשים יבחינו בי, בכוח שהרגשתי. ובאמת הסביבה הבחינה בי וגרמה לי להאמין בעצמי. פרסים זה חלק מזה".

על תפקידו כמנהיג הלהקה הוא אומר: "אנחנו קודם כל משפחה. לאורך השנים לא היה לי נעים להיות מנהיג, להיות זה שמחליט. הלהקה למעשה הכתיבה לי את דרך הפעולה - אם אני לא יוזם, לא קורה כלום. רציתי להיות ליברלי, שווה בין כולם, אבל עם השנים למדתי שאין שוויון בלהקה. הם מוזיקאים מדהימים אבל תמיד יש מישהו שבוער יותר ובמקרה הזה, אני הבוער. במוזיקה אתה יכול לשרת מישהו ואתה יכול להוביל. גם כשאני כותב לקולנוע או לתיאטרון, אני מוביל את הרעיון המוזיקלי".

והאם להיות מוביל ומצליח עושה את מלאכת היצירה לבטוחה יותר? "אי אפשר ליצור ממקום בטוח", הוא אומר בביטחון. "חשוב לשמר ספק. גם עכשיו, בעבודה על הדיסק החדש, לא הייתי סגור על לחנים ולא ידעתי מה בדיוק אנחנו הולכים לעשות. נזכרתי שב-1979 ראיתי את חברי 'סנקאי ג'וקו' (להקת המחול היפנית) יורדים לאיטם בחבלים לאורך קירות מוזיאון תל אביב. כולם כבר הלכו הביתה ואני התבוננתי בכוריאוגרפיה האטית הזאת ונדהמתי. וכל הזמן ליווה אותי המשפט 'מסתכל על הקרח נמס'... משפט זה הנחה אותי

בתהליך העבודה, השתמשתי בו". "מסתכל על הקרח נמס" ו"נשאר רק לרוץ" הם לכאורה משפטים מנוגדים זה לזה. אפשר לומר שהם מאפיינים עד מאוד את אישיותו של אבי בללי. ↻

◀◀ המשך מעמוד קודם

מוזיקאי פשוט

"אני מוזיקאי פשוט, על סף הקלישאה", צוחק בללי. "אני חולה אמנות מאז שהייתי ילד. בגיל 15 כשראיתי את הסרטים 'גונבי האופניים' ו'סטיריקון' התמוגגתי. תמיד הסעירה אותי הפואטיקה, האסתטיקה, נגנבתי מזה. מה שמעניין אותנו באמנות הוא המתח, הדיסוננס. הסוד טמון בבלתי מופענח, יש בו סקס אפיל. אני אדם מאד יצרי הנמשך אל הנסתר, אל הצד האפל. היו פעמים שאפילו חברי הלהקה היו אומרים לי, 'עזוב אותך מהדברים המופשטים והמעורפלים האלה'. אני לא אוהב להגיד דברים ברורים, אני רוצה שהמאזין ישלים את המוזיקה שלי דרך העולם הפנימי שלו".

באלבום "בללי רביץ רביקוביץ", שהקדיש לשיריה של המשוררת דליה רביקוביץ, שילב את קולה של המשוררת בסיום השיר "חלון", ובפס הקול של הסדרה "בטיפול"

בללי: "אני רוצה שהמאזין ישלים את המוזיקה שלי דרך העולם הפנימי שלו"

שילב את קולו של אסי דיין. האם אין זו בחירה קיטשית? "זה היה נראה לי נכון. אני משתמש בביקורת עצמית, אבל גם באינטואיציה, ויודע מתי להיכנע לקסם הפשוט וללכת איתו. יש פשטות כובשת ויש פשטות מביכה. צריך להגיע למצב שאתה סומך על עצמך ומאמין בטעמך הטוב".

חברות ומוזיקה

השנה זכה בללי בפרס אופיר על המוזיקה לסרט "בוקר טוב מר פירלמן". זו הייתה זכייתו השנייה ברציפות, לאחר שבשנה שעברה זכה בפרס על הפסקול ל"המדריך למהפכה" של דורון צברי ואורי